

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΝΗΣΙΑΓΩΓΩΝ

Λιβαδειά, 24/06/2026

Α.Π: 10

Προς:

- Υπουργείο
Παιδείας, Θρησκευμάτων και
Αθλητισμού
- Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας
και Οικονομικών

Θέμα: “Μισθολογική και θεσμική αναβάθμιση των νηπιαγωγών και της προσχολικής εκπαίδευσης”

Αξιότιμη κυρία Υπουργέ,

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ

Η παρούσα επιστολή δεν αποτελεί μια απλή επαγγελματική διεκδίκηση. Αποτελεί μια τεκμηριωμένη και επείγουσα έκκληση για τη βιωσιμότητα της προσχολικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

Οι νηπιαγωγοί δεν ζητούν προνόμια. Ζητούν το αυτονόητο: να μπορούν να ζουν με αξιοπρέπεια από το επάγγελμα που υπηρετούν και να συνεχίσουν να στηρίζουν τα πρώτα και πιο κρίσιμα βήματα της εκπαίδευσης των παιδιών.

Η πρώτη βαθμίδα της εκπαίδευσης: η πιο κρίσιμη και ταυτόχρονα υποτιμημένη!

Οι νηπιαγωγοί είναι οι πρώτοι/ες εκπαιδευτικοί που συναντά ένα παιδί στη σχολική του ζωή.

Είναι εκείνοι/ες που θέτουν τις βάσεις για:

- τη γνωστική ανάπτυξη
- την κοινωνικοποίηση
- τη συναισθηματική ασφάλεια
- την ομαλή μετάβαση στο δημοτικό σχολείο

Η Πολιτεία απαιτεί από τους/τις νηπιαγωγούς:

- σύγχρονες παιδαγωγικές πρακτικές
- ψηφιακές δεξιότητες
- συμπεριληπτική εκπαίδευση

- διαχείριση σύνθετων αναγκών
- συνεχή επιμόρφωση
- συνεργασία με γονείς και ειδικούς

Ζητά, δηλαδή, ένα επάγγελμα υψηλής επιστημονικής και κοινωνικής ευθύνης.

Η οικονομική πραγματικότητα των νηπιαγωγών

Είναι χαρακτηριστικό ότι ένας/μια αναπληρωτής/τρια νηπιαγωγός στο εισαγωγικό μισθολογικό κλιμάκιο λαμβάνει περίπου **1.008€ καθαρά**, ενώ ένας/μια νεοδιόριστος/η νηπιαγωγός περίπου **820€ καθαρά**. Ακόμη και μετά από πολυετή υπηρεσία, οι αποδοχές των μόνιμων νηπιαγωγών παραμένουν σημαντικά χαμηλότερες από το πραγματικό κόστος ζωής, γεγονός που καθιστά ολοένα και δυσκολότερη την οικονομική βιωσιμότητα του επαγγέλματος.

Πολλοί/ες νηπιαγωγοί καλούνται να υπηρετήσουν μακριά από τον τόπο κατοικίας τους και να συντηρούν:

- δύο κατοικίες
- διπλά ενοίκια
- διπλούς λογαριασμούς
- συνεχή μετακίνηση

Για μια τετραμελή οικογένεια, το μηνιαίο κόστος διαβίωσης συχνά ξεπερνά τα **2.700€-3.000€**. Η απόκλιση από το πραγματικό κόστος ζωής είναι εμφανής και διαρκώς επιδεινούμενη.

Η Ελλάδα ζητά ευρωπαϊκό σχολείο με μη ευρωπαϊκές αμοιβές.

Η χώρα απαιτεί από τους/τις νηπιαγωγούς:

- βασικό πτυχίο ΑΕΙ
- μεταπτυχιακές σπουδές (συχνά με ίδια έξοδα)
- ξένες γλώσσες
- συνεχείς επιμορφώσεις
- ψηφιακές πιστοποιήσεις

Σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες:

- το μεταπτυχιακό δεν αποτελεί προϋπόθεση διορισμού
- οι επιμορφώσεις χρηματοδοτούνται από το κράτος
- οι ξένες γλώσσες δεν αποτελούν επιπλέον πιστοποιητικό
- η επαγγελματική κατάρτιση παρέχεται θεσμικά και δωρεάν

Ο/Η νηπιαγωγός επενδύει προσωπικά σημαντικούς οικονομικούς πόρους για προσόντα που αλλού είτε δεν απαιτούνται είτε καλύπτονται από το κράτος.

Μισθολογική απόκλιση από την Ευρώπη

Οι αποδοχές των νηπιαγωγών στην Ελλάδα αντιστοιχούν περίπου σε:

- **35% – 45% των αποδοχών της Γερμανίας**
- **40% – 50% των αποδοχών της Ολλανδίας και της Αυστρίας**
- **κάτω από 50% του ευρωπαϊκού μέσου όρου της Δυτικής Ευρώπης**

Ενδεικτικά:

- Ελλάδα: ~820€ – 1.230€ **καθαρά**, ανάλογα με την υπηρεσιακή κατάσταση και το μισθολογικό κλιμάκιο.
- Γερμανία: ~2.500€ – 3.500€
- Ολλανδία / Αυστρία: ~2.600€ – 3.400€

Το παράδοξο του ελληνικού συστήματος είναι πως ο/η νηπιαγωγός βρίσκεται σε μια άνιση πραγματικότητα:

- ✓ υψηλές απαιτήσεις προσόντων
- ✓ προσωπικό οικονομικό κόστος σπουδών και επιμόρφωσης
- ✓ αυξημένες παιδαγωγικές και κοινωνικές ευθύνες
- ✓ έως 25 παιδιά ανά τμήμα

✗ αλλά μισθός που δεν καλύπτει βασικές ανάγκες διαβίωσης και υπολείπεται δραματικά των ευρωπαϊκών δεδομένων.

Η τάξη στην προσχολική εκπαίδευση

Στην Ελλάδα ένας/μια νηπιαγωγός μπορεί να έχει έως και 25 παιδιά.

Ο μέσος όρος του ΟΟΣΑ είναι περίπου 13 παιδιά ανά εκπαιδευτικό.

Αυτό σημαίνει ότι ο/η νηπιαγωγός εργάζεται συχνά με σχεδόν διπλάσιο αριθμό παιδιών σε σχέση με τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, ενώ καλείται να παρέχει εξατομικευμένη παιδαγωγική και συναισθηματική υποστήριξη.

Συμπερίληψη χωρίς επαρκή στήριξη

Η συμπεριληπτική εκπαίδευση αποτελεί σύγχρονη και αναγκαία εκπαιδευτική πολιτική.

Ωστόσο, στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες υποστηρίζεται από:

- μικρότερα τμήματα
- περισσότερους ειδικούς παιδαγωγούς
- συνδιδασκαλία
- διεπιστημονικές ομάδες

Στην Ελλάδα, συχνά η εφαρμογή της βασίζεται κυρίως στην ατομική προσπάθεια του/της νηπιαγωγού.

Οι νηπιαγωγοί εγκαταλείπουν το επάγγελμα

Ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι το πρόβλημα δεν περιορίζεται μόνο στις χαμηλές αποδοχές, αλλά επεκτείνεται στη σταδιακή δυσκολία του εκπαιδευτικού συστήματος να διατηρήσει το ανθρώπινο δυναμικό της προσχολικής εκπαίδευσης. Καθημερινά, μέσα από δημόσιες τοποθετήσεις εκπαιδευτικών, καθώς και από μαρτυρίες που δημοσιεύονται σε ομάδες εκπαιδευτικών στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αναδεικνύεται μια πραγματικότητα που δεν μπορεί να αγνοηθεί: πολλοί νηπιαγωγοί αδυνατούν πλέον να ανταποκριθούν στο κόστος διαβίωσης που συνεπάγεται η εργασία μακριά από τον τόπο κατοικίας τους.

Η δυσκολία εύρεσης προσιτής στέγης, ιδιαίτερα σε νησιωτικές και τουριστικές περιοχές, το αυξημένο κόστος διαβίωσης, καθώς και οι συνεχείς μετακινήσεις, οδηγούν ολοένα και περισσότερους συναδέλφους στην απόφαση να μην αναλάβουν υπηρεσία ή ακόμη και να αποχωρήσουν από το επάγγελμα. Πρόκειται για ένα φαινόμενο που καταγράφεται τα τελευταία χρόνια και αποτυπώνεται στις παραιτήσεις και στις μη αναλήψεις υπηρεσίας αναπληρωτών/τριών εκπαιδευτικών, δημιουργώντας σοβαρές δυσκολίες στην έγκαιρη στελέχωση των σχολικών μονάδων και στην εύρυθμη λειτουργία τους.

Ο/Η νηπιαγωγός που εργάζεται σε δύο και τρεις δουλειές

Χιλιάδες νηπιαγωγοί αναγκάζονται να εργάζονται παράλληλα:

- ιδιαίτερα μαθήματα
- απογευματινή εργασία
- εποχιακή απασχόληση
- εργασία εκτός εκπαίδευσης

Όχι από επιλογή, αλλά από ανάγκη επιβίωσης.

Καμία σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα δεν μπορεί να θεωρεί φυσιολογικό ότι ο/η εκπαιδευτικός της προσχολικής αγωγής χρειάζεται πολλαπλές εργασίες για να καλύψει βασικές ανάγκες διαβίωσης.

Ποιος θα γίνει νηπιαγωγός αύριο;

Αν μια νέος/α επιστήμονας γνωρίζει ότι:

- θα επενδύσει χρόνια σπουδών και χρήματα
- θα αναλάβει έως 25 παιδιά
- θα υπηρετήσει πιθανόν μακριά από τον τόπο της
- θα χρειαστεί δεύτερη κατοικία
- θα αμείβεται με 820€ – 1.230€

τότε το πραγματικό ερώτημα δεν είναι γιατί ζητούνται αυξήσεις.

Το ερώτημα είναι:

Ποιος/α θα επιλέξει να γίνει νηπιαγωγός στο μέλλον;

Τα αιτήματά μας

Ζητούμε:

- ουσιαστική μισθολογική αναβάθμιση των νηπιαγωγών
- στεγαστική και οικονομική στήριξη για εκπαιδευτικούς εκτός τόπου κατοικίας τόσο σε αστικές όσο και σε νησιωτικές και παραμεθόριες περιοχές
- κάλυψη κόστους μετακίνησης
- μείωση αριθμού παιδιών ανά τμήμα σύμφωνα με ευρωπαϊκά πρότυπα
- ενίσχυση της ειδικής αγωγής και των υποστηρικτικών δομών
- εναρμόνιση με τις ευρωπαϊκές πρακτικές που η ίδια η χώρα επιδιώκει να εφαρμόσει

Η Ελλάδα δεν μπορεί να μιλά για σύγχρονο και ποιοτικό σχολείο όταν οι άνθρωποι που το θεμελιώνουν αμείβονται με όρους που δεν εξασφαλίζουν αξιοπρεπή διαβίωση. Η επένδυση στους/στις νηπιαγωγούς δεν είναι συντεχνιακό αίτημα. Είναι επένδυση

στο μέλλον της χώρας. Η ποιότητα της εκπαίδευσης ξεκινά από την ποιότητα ζωής εκείνων που την υπηρετούν.

Με εκτίμηση,

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πανελληνίου Συλλόγου Νηπιαγωγών